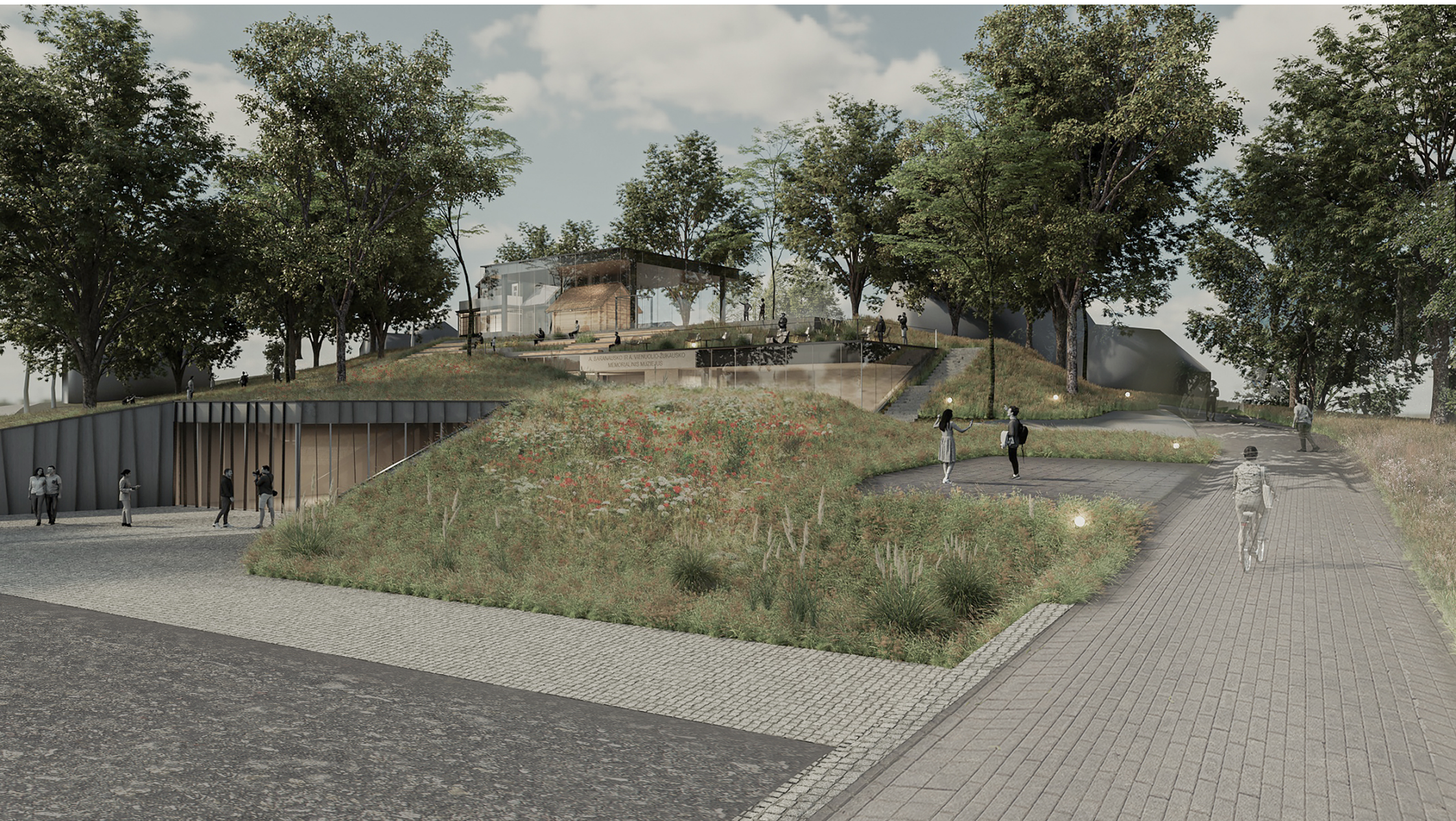

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

MUZIEJINĖS KALVOS ANYKŠČIUOSE
INFRASTRUKTŪROS ATNAUJINIMO IR KOMPLEKSINĖS PLĖTROS
ATVIRO PROJEKTO KONKURSAS

SKLYPO PLANO SPRENDINIAI

Urbanistinė koncepcija ir ansamblio perprogramavimas

Antanas Baranauskas jautė aistrą matematikai, matė jos glaudų ryšį su savo religine pasaulėžiūra. Jis sugalvojo šiandien lietuvių kalboje naudojamus geometrijos terminus – erdvė, daugiakampis, plotas, trikampis, status ir smailus kampas ir kt. Pažymint šį palikimą, muziejaus teritorijos aplinkos sutvarkymo koncepcijos pagrindas – aiškių geometrinių figūrų deriniai. Klėtelės gaubtas, takai, mažosios architektūros elementai, kuriamos erdvės geometrizuojamos, taip prisiderinant prie esamų autentiškų aiškių geometrinių formų sklypo elementų – gėlyno, šulinio, A. Vienuolio kapo, lanko formos plane laiptų. Muziejaus teritorija įveiklinama, sukuriamą daugiau traukos objektų: panoraminė terasa, kavinė, erdvės renginiams ir lauko ekspozicijoms, poilsio, atokvėpio erdvės. Esami traukos objektai išryškinami: atveriamą Antano Baranausko klėtelę, restauruojama saugoma mažoji architektūra ir sutvarkoma jos aplinka. Maksimaliai išsaugomi esami sodybos šilelio medžiai, o medžiai patenkantys į statybos zoną persodinami į kitą vietą teritorijoje, vaistažolių sodą siūloma perkelti arčiau pagrindinio sodybos tako, atsodinama beržų grupė palei Muziejaus gatvę, terasa apželdinama dekoratyviniais augalais ir krūmais.

Urbanistinis kontekstas

Situacijoje vyrauja sodybinis užstatymas 1-2 aukštų su mansarda pastatais. Gretimybėje, su muziejaus teritorija besiribojančiame sklype, šlaite įrengtas landšaftinės architektūros miesto infocentro pastatas. Atsižvelgiant į kontekstą, didžioji dalis muziejaus tūrio projektuojama šlaite, formuojant lokalų landšaftinės architektūros ansamblį kartu su esančiu infocentru. Situacijos akcentu tampa Antano Baranausko klėtelė, kuri pateikiama kaip eksponatas, uždengtas stiklu. Stiklinis gaubtas yra muziejaus pastato antžeminis aukštas, kurio paskirtis atsargiai atkreipti dėmesį išsiskiriant iš aplinkos, tuo pačiu atkreipiant dėmesį į klėtelę, kaip svarbų eksponatą.

Kultūros paveldo kontekstas

Poeto Antano Baranausko ir rašytojo Antano Žukausko-Vienušio sodybos kompleksas yra kultūros paveldo aspektu valstybės saugomas. Komplexą sudaro Antano Baranausko klėtis, Antano Žukausko-Vienušio namas, Antano Žukausko-Vienušio kapas, saugomi mažosios architektūros elementai: paminklas Antanui Baranauskui, betoniniai laiptai pietvakarinėje dalyje, gėlynas greta Vienušio kapo, šulinys ir saugomi gamtiniai elementai: reljefas ir medžiai. Tuo pačiu muziejaus teritorija yra saugomoje vietovėje – Anykščių miesto istorinėje dalyje.

Projekto tikslas kultūros paveldo aspektu – išsaugoti bei tinkamai išeksponuoti komplekso vertingąsias savybes, kurios restauruojamos ir/ar konservuojamos tyrimų pagrindu. Nauji elementai teritorijoje projektuojami neužgožiant esamų saugomų objektų ir elementų. Esamas Baranausko klėties gaubtas atlieka konservavimo funkciją, tačiau izoliuoja ją nuo komplekso ir neatskleidžia autentiško sodybos pastatų santykio. Projektuojamo naujo klėties gaubto visos keturios sienos skaidrių vitrinų, kad pagrindinis komplekso eksponatas galėtų būti apžvelgiamas iš išorės visomis kryptimis, esant sodybos teritorijoje ar jos prieigose – taip gražinamas autentiškos sodybos įspūdis.

Restauruojami saugomi betoniniai laiptai su betoninėmis sienelėmis, vedantys A. Vienušio namo link, restauruojamas šulinys arba šie elementai pakeičiami identiškais (laiptai ir šulinys paskutinį kartą restauruoti 1981-1982 m.). Restauruojami gėlynų betoniniai apvadai arba pakeičiami identiškais. Gali būti svarstytinas variantas grąžinti autentišką Antano Žukausko-Vienušio namo verandos išvaizdą demontuojant jos stiklinimą.

Muziejaus fondo saugyklų sklypas

Muziejaus fondų saugyklos sklypas gali būti kompleksiškai tvarkomas kartu su Muziejaus sklypu arba atskiru etapu. Esamos dangos sklype atnaujinamos ir keičiamos analogiškais muziejaus sklypo dangoms, siekiant vientisumo. Automobilų stovėjimo vietos atskiriamos želdinių frontu nuo sklypo kiemo erdvės. Rytinėje sklypo pusėje įrengiamas pandusas ŽN patekimui į žemesniąją sklypo dalį. Viduriniojoje vakarinės pusės terasosje numatomos muziejinių entuziastų ar muziejaus darbuotojų laisvalaikio, bendravimo erdvė. Esamas mini amfiteatras pertvarkomas ir atnaujinamas, jo vieta gali likti esama. Sklypo šiaurinėje pusėje esantys želdiniai išvalomi ir genėjami, taip atveriant vizualinį ryšį į vaizdingą pelkyno ir už jo esančio kvarco tvenkinio erdvę.

Sklypo erdvių formavimo principai, sklypo funkcinė schema

Siūloma demontuoti sodybą juosiančią tvora bei palikti teritoriją atvirą visuomenei visą parą, taip sukuriant atviros miestui erdvės-parko įvaizdį. Teritorija funkciškai sudalinama į dvi dalis: ramiąją vakarinę Antano Vienuolio dalį su jo kapu, gėlynu, namu ir saugomais laiptais bei aktyviają rytinę Antano Baranausko dalį, kur projektuojamas muziejus su Baranausko klėties gaubtu, kavinė, panoraminė terasa, lauko renginių erdvės. Sklypo centre, dabar esančio tako lanko vietoje suformuojama amfiteatro tipo erdvė, kurioje būtų galimybė organizuoti smulkesnius renginius ar kintančias parodas. Šis amfiteatras – tai aliuzija į Baranausko vardu pavadintą kraterį Merkurijuje. Vienuolio pusėje numatomi minimalūs aplinkos pakeitimai, daugiausia restauravimo darbai.

Patekimai į teritoriją formuojami aiškūs ir matomi, greta patekimų montuojamos nuorodos, teritorijos žemėlapiai. Suformuojamos viešos žmonių susibūrimo vietos erdvėse, kuriose atsiveria panoraminiai miesto vaizdai su bažnyčios bokštų ir gamtinio horizonto siluetu: terasa ir vieta renginiams greta klėtelės gaubto, ant multifunkcinės salės stogo, poilsio laiptai priešais klėtelės gaubtą, taip pat privatesnės poilsio erdvės su suoliukais šlaite.

Kraštovaizdžio saugojimas ir žaliųjų plotų plėtimas

Muziejaus teritorija situacijoje išsiskiria išraiškingu reljefu, kuris yra viena komplekso vertingųjų savybių. Projektuojamo muziejaus didžioji dalis tūrio po žeme, slepiama šlaite jį minimaliai koreguojant. Pastato tūriai terasuojami pagal šlaitą. Stogas dalinai apželdinamas bei išnaudojamas funkciškai visuomeniniam naudojimui – projektuojama panoraminė terasa, rekreacinės poilsio erdvės, aikštelė lauko renginiams ar kintančioms meninėms instaliacijoms.

Sklype auga pakankamai brandi augmenija, kuri maksimaliai išsaugoma. Kaip saugomo komplekso vertingoji savybė yra ir beržų grupė palei Muziejaus gatvę, kurią pasodino Antano Baranausko broliai Anupras ir Jonas Baranauskai, 1863 m. sukilimo dalyviai, dvylikai tremties metų Sibire atminti. Priešais A. Žukausko-Vienuolio namą šie beržai jau nebeišlikę, todėl šioje vietoje numatoma iš naujo pasodinti beržų eilę, įprasminant Baranausko brolių atminimą ir pagyvinant projektuojamus laiptus.

Dalis esamų sklype medžių patenka į planuojamų muziejaus patalpų ribas, todėl šie medžiai siūlomi persodinti pagal galimybes į kitą vietą sklypo ribose. Visi kiti sklype esantys medžiai išsaugomi, prieš tai atlikus jų būklės vertinimą.

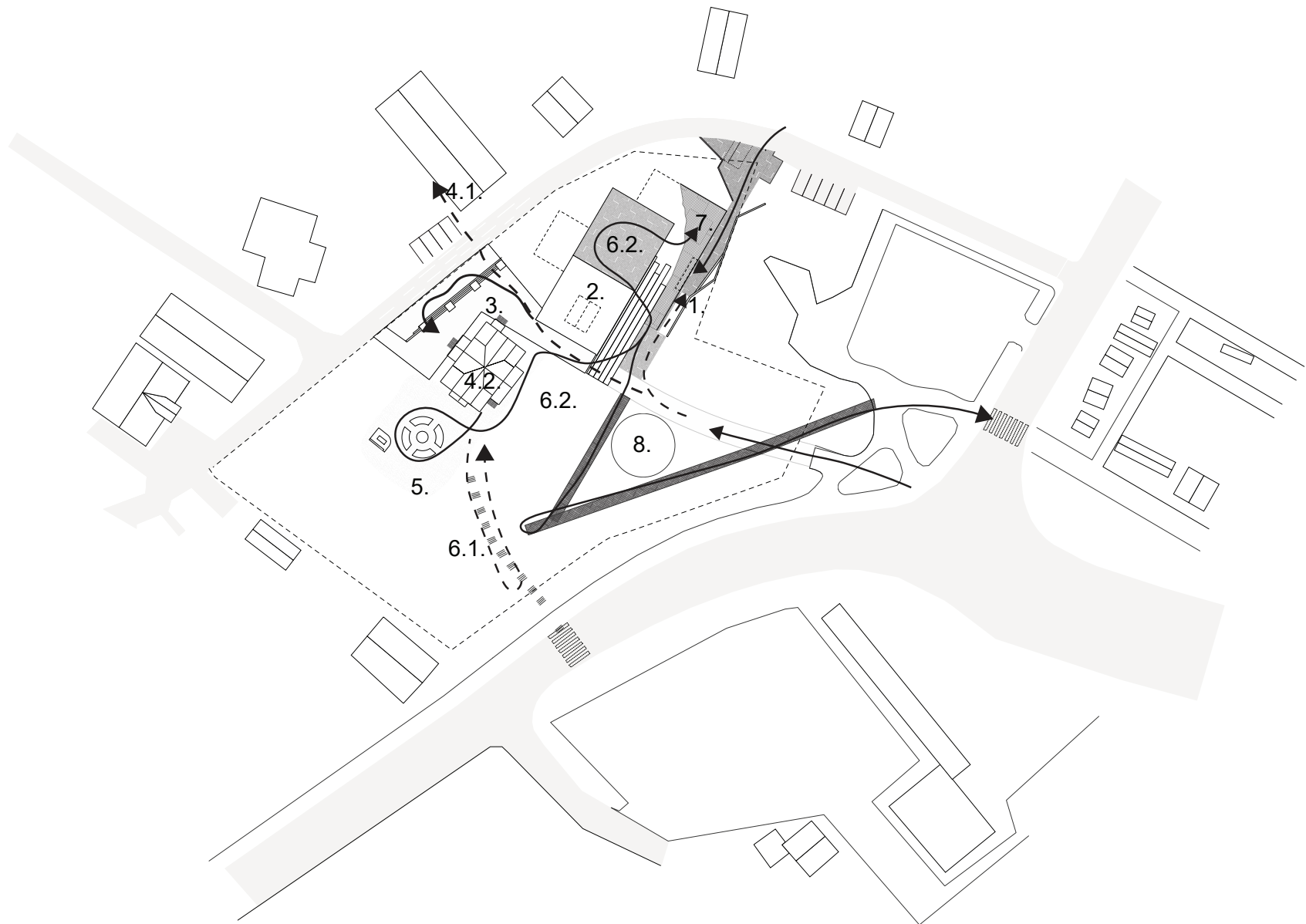
Lankytojų judėjimo srautai ir judėjimo scenarijai

Aktyviausias lankytojų atvykimo į muziejaus teritoriją srautas bus iš rytų pusės, kur yra stipriausi traukos centrai: miesto centras, Šventoji upė, infocentras, automobilių stovėjimo aikštelė prie infocentro, taip pat neseniai sutvarkyta viešoji erdvė su upės pakrante Tilto gatvės pradžioje. Pagrindinis patekimas į sklypą projektuojamas iš Muziejaus gatvės (gatvės lygyje), šiek tiek paėjus už infocentro. Patekimo vietą žymi muziejaus užrašas bei nuorodos. Šis patekimas bus dažniausiai naudojamas kaip pagrindinis veikiant muziejui ar kavinei. Tikėtina, pakankamai dažnai bus naudojamas esamas patekimas (jo vieta projekte išlaikoma) nuo automobilių stovėjimo aikštelės prie infocentro, ypač lauko renginių metu ar kai sodybos aplankymo tikslas bus laiko praleidimas muziejaus parke. Taip pat galimas patekimas į sodybą vakarinėje pusėje iš Muziejaus gatvės. Tačiau ši ašis, ko gero, bus mažiausiai aktyvi dėl šioje pusėje nesančių didesnių judėjimo srautų ar traukos objektų. Vakarinis patekimas į teritoriją labiau simbolinis, žymintis įėjimą į kadaise buvusį pagrindinį sodybos pastatą (Antano Žukausko-Vienuolio namas). Šioje vietoje formuojamas ryšys tarp muziejaus sklypo ir kitoje gatvės pusėje esančio muziejaus fondų saugyklos pastato, kuriame šiuo metu organizuojamos parodos, greta pastato numatomas automobilių parkavimas.

Galimas patekimas ir saugomais autentiškais laiptais. Tačiau esami laiptai, vedantys nuo A. Vienuolio gatvės link jo namo, nepatenka ant pagrindinio lankytojų srauto bangos nuo miesto centro pusės, todėl šie laiptai taip pat lieka simboliniai. Laiptų atgaivinimas funkciškai galimas perspektyvoje tvarkant autobusų stotį, esančią kitoje A. Vienuolio gatvės pusėje, numatant nuorodą į muziejų greta šių laiptų – pirmųjų pasitinkančių miesto svečius, atvykusius autobusu.

Judėjimo sklype scenarijus:

1. Įėjimas į muziejų iš Muziejaus gatvės arba ateinant per sodybos parkelį.
2. Muziejaus su Antano Baranausko klėtele aplankymas.
3. Išėjimas iš klėtelės gaubto į sodybos erdvę, kelias pro paminklą Antanui Baranauskui ir sodybos šulinį muziejaus fondų saugyklos pastato kryptimi arba link Antano Vienuolio namo pagrindinio įėjimo.
4. Ekspozicijos:
 - 4.1. Ekspozicija muziejaus fondų saugyklos pastate (toku atveju, jei pastate vyksta paroda);
 - 4.2. Antano Žukausko-Vienuolio namas-muziejus.
5. Išėjimas iš Vienuolio namo per verandą į sakralią istorinę erdvę su gėlynu, Vienuolio kapu ir saugomais laiptais link gatvės.
6. Lauko ekspozicijos:
 - 6.1. Nusileidimas ir užkylimas autentiškais laiptais;
 - 6.2. Kintančios lauko ekspozicijos aplankymas.
7. Poilsis panoraminėje terasoje, užsisakius gėrimų ar užkandžių kavinėje. Šaltuoju laikotarpiu poilsis terasoje keičiamas poilsiu kavinės salėje.
8. Išėjimas per vaistažolių sodą ir amfiteatrą (Merkurijaus kraterį).

Atitikimas universalios dizaino principams

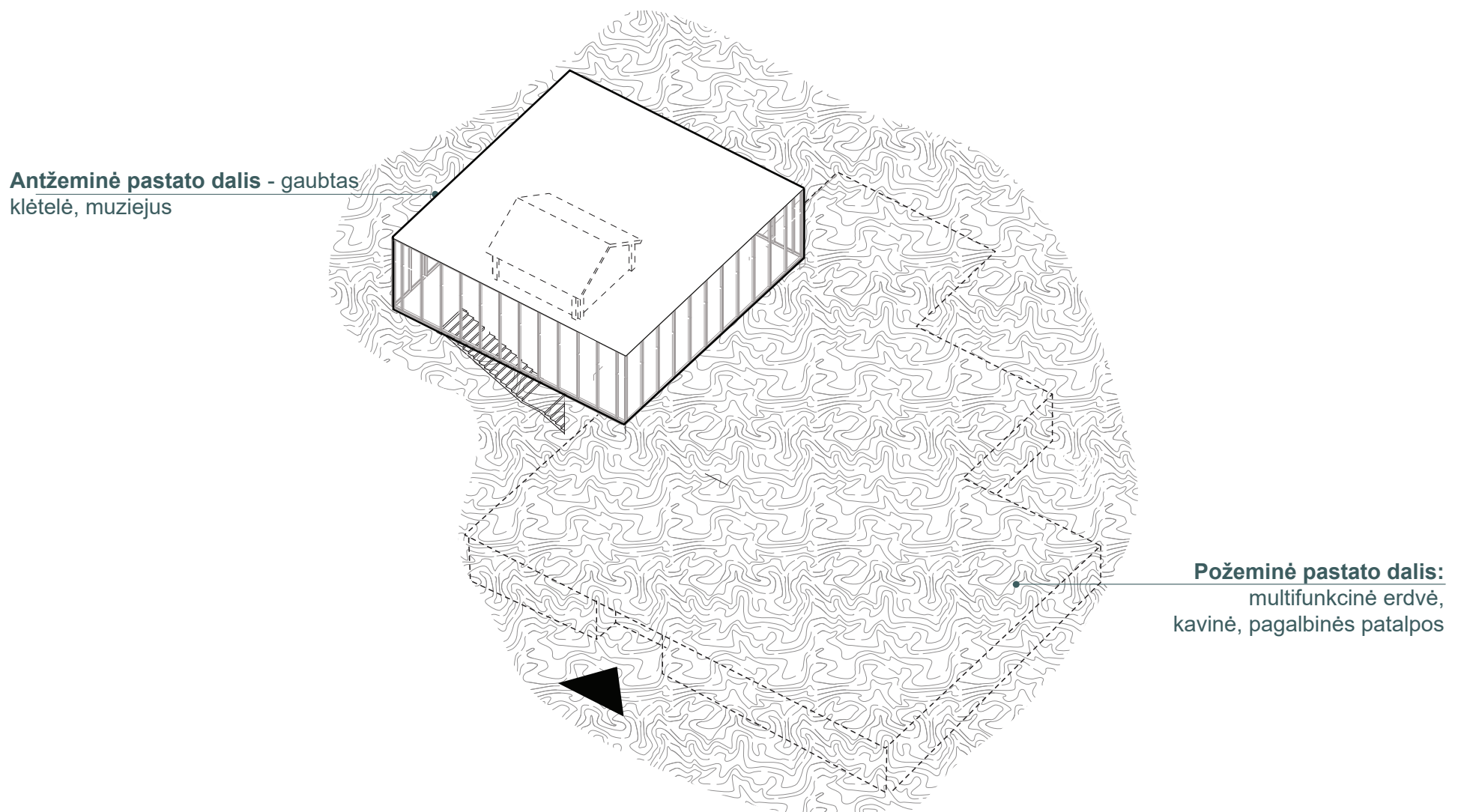
Teritorijoje planuojami ne didesni kaip 5% dangų nuolydžiai takuose, pritaikytuose žmonių su negalia judėjimui bei sudarytos galimybės be slenksčių patekti į teritorijos funkcines zonas bei naujai projektuojamas patalpas. Automobilių stovėjimo vietos, pritaikytos neįgaliesiems su ne didesniu kaip 2% nuolydžiu. Muziejaus teritorijos dangose įrengiami vedimo takeliai neregiam ir silpnaregiams.

ARCHITEKTŪRINIAI SPRENDINIAI

Architektūrinė koncepcija, santykis su aplinka

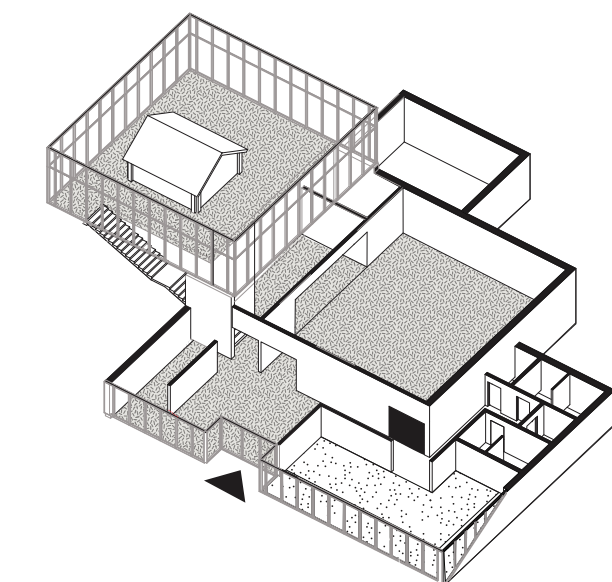
Antano Baranausko klėtelėje atsirado pirmasis Lietuvoje memorialinis muziejus. Jo vadovu buvo Antanas Žukauskas-Vienuoelis, Antano Baranausko sūnėnas, ir jis savo kiekvienų metų darbo plane rašydavo: „paimti visą klėtelę po stiklu“. Tikėtina, noras buvo apsaugoti klėtelę nuo kritulių ir ją pateikti kaip eksponatą. Apsauginio gaubto statybos buvo pradėtos dar Vienuoliui gyvam esant, tačiau realizacijos jis nebeišvydo. Greičiausiai, dėl to laikmečio technologijų galimybių trūkumo ar finansinės stokos gaubto atitvarų pilnai stiklinių padaryti nepavyko.

Šio projekto tikslas – atgaivinti Antano Žukausko-Vienuolio idėją: pateikti Baranausko klėtelę kaip eksponatą uždengtą stiklu. Skaidrus stiklas yra neutrali medžiaga, deranti tiek kultūros paveldo, tiek gamtiniame kontekste. Kitos projektuojamos muziejaus patalpos slepiamos šlaite pratęsiant gretimybėje esančio miesto infocentro landšaftinės architektūros temą. Klėtelės gaubtas aplinkoje išsiskiria savo lakonišku tūriu sutapdintu stogu. Tūris savo siluetu nekonkuruoja su aplinkinių šlaitinių stogų tūriais, dėl savo skaidrumo sukuria eksponato gaubto, tačiau ne pastato įvaizdį. Aiškos geometrinės formos gaubtas papildo sklypo geometrinių formų koncepciją. Kitos projektuojamos muziejaus patalpos slepiamos šlaite pratęsiant gretimybėje esančio miesto infocentro landšaftinės architektūros temą. Klėtelės gaubtas aplinkoje išsiskiria savo lakonišku tūriu sutapdintu stogu. Tūris savo siluetu nekonkuruoja su aplinkinių šlaitinių stogų tūriais, dėl savo skaidrumo sukuria eksponato gaubto, tačiau ne pastato įvaizdį. Aiškos geometrinės formos gaubtas papildo sklypo geometrinių formų koncepciją.

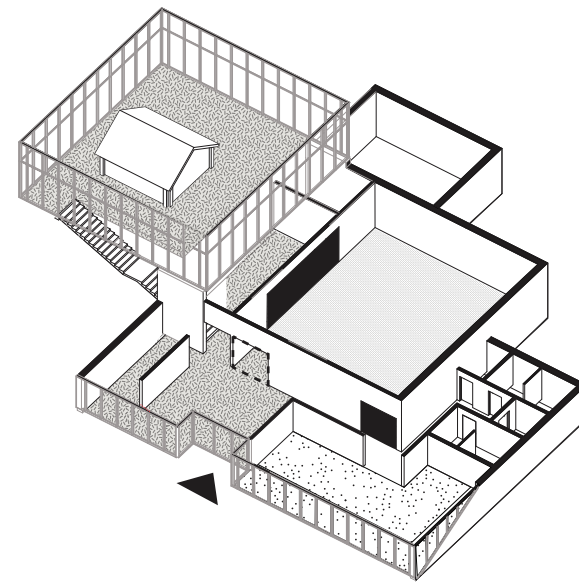
Lankytojų judėjimo srautai ir judėjimo scenarijai

Projektuojami atskiri įėjimai į muziejų ir į kavinę. Pirma muziejaus erdvė – vestibulis, iš kurio patenkama į drabužinę ir muziejaus ekspozicijų erdves su multifunkcine sale. Koridoriumi iš vestibulio galimas patekimas į kavinę ir san. mazgus. Iš muziejaus ekspozicijos salės pakylama laiptais ar liftu į pirmąjį aukštą – Baranausko klėtelės ekspozicijos erdvę, kurią aplankius, galima keliauti į sodybos lauko erdvę arba grįžti vertikaliais ryšiais atgal, tiesiai į vestibulį. Galimi judėjimo-veiklų scenarijai:

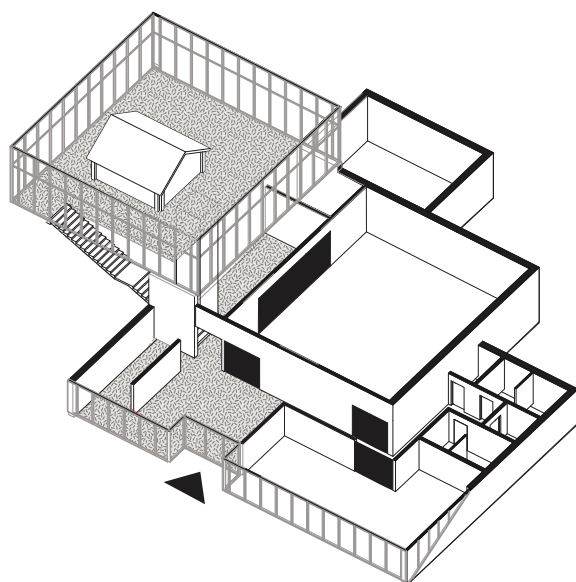
1 Dirba visos muziejaus erdvės

- Muziejaus ekspozicijų erdvė
- Kavinė
- Uždaromi praėjimai

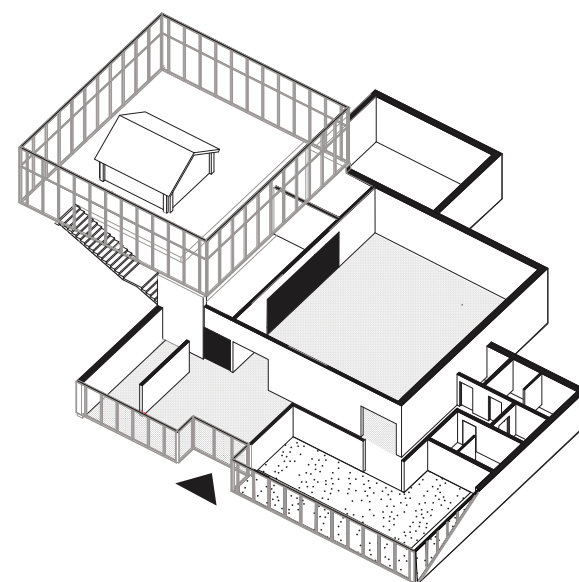
2 Uždara kūrybinės dirbtuvės

- Muziejaus ekspozicijų erdvė
- Kavinė
- Uždara kūrybinių dirbtuvių erdvė
- Uždaromi praėjimai

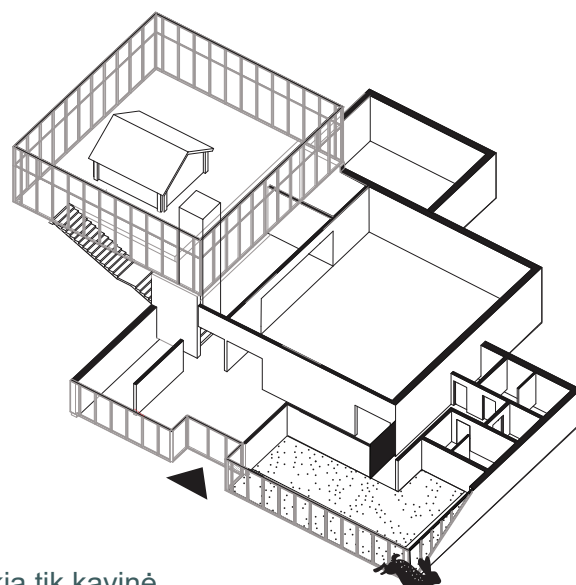
3 Dirba tik muziejus

- Muziejaus ekspozicijų erdvė
- Uždaromi praėjimai

4 Vyksta renginys, konferencija, koncertas su kavine

- Renginiai, koncertai ir konferencijos
- Kavinė
- Uždaromi praėjimai

5 Veikia tik kavinė

- Kavinė
- Uždaromi praėjimai

- 1.** Pagrindinis. Pilnai veikia muziejaus ir kavinės patalpos. Ekspozicijos organizuojamos visose muziejaus salėse – multifunkcinėje ir klėtelės ekspozicijos salėje. Receptija vestibulyje kontroliuoja ryšius.
- 2.** Uždara kūrybinės dirbtuvės. Pilnai veikia visos patalpos, multifunkcinėje salėje organizuojamos kūrybinės dirbtuvės ar kitas uždaras renginys. Salė atskiriama nuo kitų patalpų stumdomomis pertvaromis. Receptija vestibulyje kontroliuoja ryšius.
- 3.** Tik muziejus. Veikia tik muziejus, kai kavinė ir/ar multifunkcinė salė uždaryta. Receptija vestibulyje kontroliuoja ryšius.
- 4.** Vakarinis renginys, konferencija ar koncertas + kavinė. Muziejui neveikiant, pvz. organizuojant vakarinę programą, naudojama multifunkcinė salė su kavine. Taip pat naudojamas vestibulis su rūbine. Receptija vestibulyje kontroliuoja ryšius.
- 5.** Vakarinis-kavinė. Muziejui ir salei nedirbant, veikia kavinė su lauko terasa ant stogo. Judėjimo srautus sureguliuoja stumdomos pertvaros praėjimuose tarp skirtingų funkcinių zonų.

Medžiagiškumas, interjero sprendiniai

Naudojamos vietinės ir ilgaamžės statybinių konstrukcijų medžiagos – betonas, metalas, medis, stiklas. Projektuojamo muziejaus didžioji dalis atitvarų ribojasi su gruntu. Vietose, kur tūriai iškyla virš žemės paviršiaus, jų fasadai stiklo plokštumų, atspindintys gamtinę aplinką. Ryškiausio, klėtelės gaubto, tūrio visos sienos skaidrių vitrinų, tūris praregimas kiaurai, todėl erdvėje atrodo lengvas bei labiau primena eksponato gaubtą, nei pastatą. Klėtelės ekspozicijos erdvėje grindų danga gamtinio akmens trinkelėmis, kaip ir aplink gaubtą planuojamų lauko dangų. Taip dar labiau silpninama emocinė riba tarp vidaus ir išorės, sukuriant klėtelės dalyvavimo sodybos komplekse įspūdį. Klėtelės gaubto interjeras minimalus: sienos – sodybos ir miesto panoraminis vaizdas, grindys – sodybos grindinio, lubos foninės, lygios plokštumos, tamsios gilios spalvos.

Apatinio aukšto rytinė atitvara (vestibiulio ir kavinės ilgoji lauko siena) skaidri – šioms patalpoms reikalingas geras natūralus, dieninis apšvietimas. Didžiojoje salėje projektuojamas viršutinis natūralus apšvietimas lubose. Stoglangių stiklas matinis, išskleidantis šviesą – apšvietimas sukurs neaktyvią foninę šviesą patalpoje. Suformuojama anga perdangoje tarp skirtingų lygių (salės ir klėtelės erdvių), kuri uždengiama skaidriu stiklu, kad būtų vizualinis ryšys tarp erdvių ir trauka į klėtelės ekspozicijos erdvę. Per angą matoma klėtelė iš multifunkcinės salės lygio.

Patekus į muziejaus patalpas per pagrindinį įėjimą, paviršių medžiagomis primenama lankytoji apie jo būvimą po žeme: sienoms ir grindims naudojamos natūralios medžiagos, pvz. betonas, plūktos žemės ir betono mišinys ar medis, turinčios natūralias tekstūras, kurios nėra niveliuojamos po dažų sluoksniu. Interjere švelniai naudojami etnografiniai motyvai – subtiliai frezuojami spintelių ir stumdomų pertvarų paviršiuose, grindų dangoje dekonstruojami ir pabirę įterpiami kaip nedideli grindų akcentai - aliuzija į miško paklotę, žemėje esančias šakeles, akmenis ir pan.(žr. schemą). Tam naudojamos natūralios medžiagos - medis, metalas ir pan.. Kylant laiptais ar liftu į klėtelės ekspozicijos patalpą, iškart atsiveria miesto panorama su Šventosios upės slėniu ir gamtiniu siluetu su bažnyčios bokštais. Toks kontrastingas erdvių pasikeitimas sustiprina panoramos vaizdingumo įspūdį.

Atitikimas universalaus dizaino principams

Patekimas į muziejų ir kavinę, taip pat slenkstis tarp klėtelės ekspozicijos patalpos ir lauko projektuojamas per ne didesnį kaip 2 cm slenkstį. Projektuojamas žmonėms su negalia pritaikytas san. mazgas. Žmonėms su judėjimo negalia sudaroma galimybė patekti į visas lankytojams skirtas erdves, vertikalus judėjimas aukštais užtikrinamas liftu, atitinkančiu ISO 21542:2011. Šį standartą, kaip ir STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ turi atitikti muziejaus patalpų projektiniai sprendiniai.

Įgyvendinimo aprašymas

Naujo muziejaus pastato įgyvendinimas galimas etapais. Pastato statyba galima dviem etapais: požeminės dalies su eksploatuojamu stogu statybos ir antžeminės dalies Baranausko klėties gaubto statybos. Abu aukštai tik nedidele dalimi persidengia, todėl tarp jų statybų galima daryti pauzę ir tęsti kitą etapą, vieną jau pilnai įrengus ir dalinai eksploatuojant. Arba kaip tik abiejų aukštų statybą galima vykdyti vienu ypu. Teritorijos sutvarkymą taip pat galima spręsti etapais arba vystyti viską iškart. Tvarkant etapais, prioritetas būtų aplink naują pastatą teritorijos sutvarkymas. Vėliau – restauravimo tvarkybos darbų, gerbūvio sutvarkymo ir teritorijos želdinimo etapai.

TVARAUS VYSTYMO ASPEKTAI PRITAIKOMI PROJEKTE

Pagrindiniai Nacionalinės darnaus vystymosi strategijos lygmenys, juos apibrėžiantys dokumentai ir prioritetai

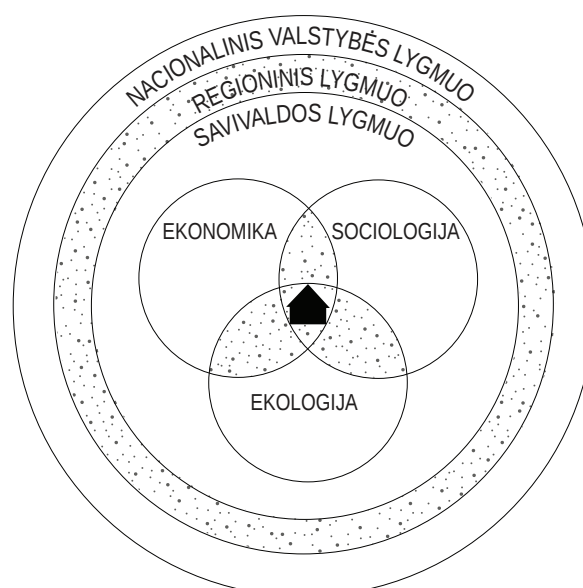
1. Nacionalinis lygmuo (Nacionalinė pažangos programa, Valstybės pažangos strategija „Lietuva 2030“): Švarios energijos gamyba, Ūkio vystymasis ir poveikio aplinkai mažinimas, visuomenės švietimas/ sveikata, regioninė plėtra (ryšys su erdviniu planavimu);
2. Regioninis lygmuo (Regioninės politikos baltoji knyga, LR teritorijos bendrasis planas): Mažinti socialinius ir ekonominius skirtumus tarp regionų, tolygi – tvari plėtra visoje valstybės teritorijoje, Valstybės ir vietos savivaldos institucijų glaudus bendradarbiavimas;
3. Savivaldos lygmuo (Savivaldybių bendrieji planai, darnaus judumo planas): Tvarumas, Ekologinė statyba, Optimizuotas susisiekimas;

Pagrindinės darnaus vystymosi prioritetinės veiklos sritys:

1. EKONOMIKA;
2. SOCIOLOGIJA;
3. EKOLOGIJA;

Muziejaus kompleksui taikomi tvaraus vystymosi aspektai

1. EKONOMINIS / SOCIOLOGINIS:
 - Informacinė sklaida (Anykščių miesto vardo garsinimas / investicijų pritraukiamas);
 - Turizmas (Naujų turistinių srautų didinimas, naujų turistinių grupių pritraukiamas);
 - Socialinis įtraukis (Vietos gyventojų įtraukis į socialines veiklas, kūrybines dirbtuves);
 - Neformalus švietimas (Erdvės neformalioms paskaitoms ar pranešimams);
2. SOCIOLOGINIS / EKOLOGINIS:
 - Bioįvairovė / Žalioji infrastruktūra (Maksimaliai išsaugoma esama biovienovė, sklypo sprendiniai daro minimalią žalą esamoms floros ir faunos grupėms jas išsaugant);
 - Visuomenės švietimas / kultūra (Erdvės naujoms neformaliojo socialinėms iniciatyvoms, ekspozicinės erdvės vietos meninkų darbams);
 - Atsakingas vartojimas ir paslaugos (Muziejaus pagrindinė funkcija papildoma ekonominę naudą nešančiomis funkcijomis - kavine, renginių erdvėmis);
 - Jaunimo įtraukis / užimtumas (Erdvės neformaliems būreliams ir paskaitoms);
 - Socialinė infrastruktūra (Pritaikymas visas negalias turintiems asmenims, papildomos funkcijos prie pagrindinės);
3. EKOLOGINIS / EKONOMINIS:
 - Atsinaujinanti energija (Taikomi pažangūs atsinaujinančios energijos sprendimai);
 - Ekologinė statyba (Naudojamos vietinės, natūralios statybinės medžiagos);
 - Tvari architektūra / landšaftas (Statyboje ir gerbūvio tvarkyme maksimaliai naudojamos natūralios, atsinaujinančios statybinės medžiagos, integruoti sumanūs inžineriniai sprendimai tausojantys aplinką);
 - Tausojanti infrastruktūra / optimizuotas susisiekimas (Optimizuojamas susisiekimas viešuoju transportu, dviračiais, pėsčiomis);

Ekspozicijų erdvių sprendimai

Projektuojamos universalios ekspozicijų erdvės dideliais tarpatramiais (denginiai santvarinių ar kesoninių konstrukcijų), aiškos kvadrato formos plane.

Multifunkcinė erdvė:

Sieninėms ekspozicijoms ar ekspozicijų erdvėms sudalinti naudojamos mobilios pertvaros, kurias nesunkiai galima transformuoti pasikeitus parodos specifikai ar esant poreikiui turėti švarią erdvę (pvz. renginio ar koncerto metu). Pertvaros sustumiamos į pagalbinę patalpą. Projektuojamas natūralus apšvietimas per stoglangius gali būti reguliuojamas pagal poreikį pritemdant. Stoglangiai matinio stiklo, išsklaidančio šviesą. Siūlomas mobilus dirbtinis apšvietimas – lubose reguliuojamų bėginių šviestuvų sistema. Tarp ekspozicijų salių skirtinguose lygiuose projektuojama anga, kuri dengiama stiklu atlaikančiu žmonių apkrovas. Erdvė po šia anga gaus išskirtinį natūralų apšvietimą, todėl galėtų būti išnaudojama ypatingai ekspozicijai. Taip pat plotas ant stiklo grindų greta klėtelės gali būti išnaudojamas, ekspozicijai ar apačioje esančio eksponato apžiūrai iš viršaus, arba tai gali būti žemiau esančios ekspozicijos dalis.

Klėtelės ekspozicijos erdvė:

Pagrindinis eksponatas, Antano Baranausko klėtelė, tolygiai apšviečiamas natūraliu apšvietimu per sienines vitrinas. Kiti, smulkesni, eksponatai dėstomi laisvai erdvėje, mobilių pertvarų siūloma nenaudoti, siekiant neužstoti klėtelės iš išorės, arba naudoti minimaliai. Projektuojamas tolygus lubinis patalpos dirbtinis apšvietimas. Lubose palei vitrinas įrengiami roletai video projekcijų demonstravimui. Roletų ar žaliuzių pagalba reguliuojamas natūralus apšvietimas patalpoje (saulės kontrolė). Sudaroma galimybė iš patalpos išeiti į kiemą arba kiemo erdves per vitrinas apžiūrėti iš vidaus visu patalpos perimetru. Greta klėtelės gaubto, lauke, siūloma organizuoti kintančias lauko ekspozicijas. Planiniai sprendiniai, pastato funkcinė schema, ryšiai

Planiniai sprendiniai, pastato funkcinė schema, ryšiai

Patekimas į muziejų – apatiniam aukšte, kuris projektuojamas sklypo šlaite. Patekimas yra Muziejaus gatvės lygyje. Įėjimas nėra ypatingai akcentuojamas (išlaikant pagrindinį situacijos akcentą – klėtelės gaubtą), tačiau link jo aiškiai nukreipiama nuorodomis ir takų sistema.

Sudaroma galimybė skirtingas funkcijas atliekančioms patalpoms veikti atskirai, nepriklausomai vienos nuo kitų: Multifunkcinė salė gali veikti nedirbant muziejui, taip pat ir kavinė gali veikti po muziejaus darbo valandų. Koridoriaus, vedančio į san. mazgus, vieta parinkta taip, kad patekimas į jį iš kiekvienos funkcinės zonos galimas nekertant kitos.

Inžineriniai sprendimai, eksploatacija

Stiklinio gaubto pagrindinė funkcija yra apsaugoti klėtelę nuo aplinkos poveikio ir sukurti tinkamas mikroklimato sąlygas eksponatams. Vidinių žaliuzių ar roletų pagalba klėtelės ekspozicijos patalpai sukurama saulės kontrolė. Numatomas lubinis nesunkiai koreguojamas ekspozicijų apšvietimas ir bendras foninis patalpų apšvietimas. Numatomas patalpų rekuperacinis vėdinimas ir patalpų vėsinimas, ypač klėtelės gaubto. Po žeme esančios patalpos šiltuoju metų laikotarpiu mažiau kais, o šaltuoju – mažiau vės dėl didelio patalpų atitvarų ribojimosi su gruntu žemiau įšalo gylio. Svarstyta saulės elementų montavimo galimybė ant klėtelės gaubto stogo.

Galimas variantas paviršinio lietaus vandens absorbavimo sistemos įrengimo: surinktas nuo stogų ir nusidrenavęs nuo kietų kiemo dangų vanduo būtų panaudojamas želdiniams aprūpinti.